

Olbrzym z łagodnym temperamentem, który zdecydowanie nie jest gruboskórny - tak w skrócie można opisać rasę belgijską biało-błękitną.

Rasa belgijska biało-błękitna (*belgian blue*) znana jest jako podwójnie umięśniona. Cecha ta determinowana jest przez gen miostatyny. Jak sama nazwa bydła *belgian blue* wskazuje, pochodzi ono z Belgii. Powszechnie cieszy się dużym uznaniem. Jest bowiem wykorzystywana do krzyżowania z innymi rasami mięsnymi, a także z bydłem mlecznym.

Bydło to jest popularne w różnych zakątkach świata. Na przykład do Indonezji sprowadza się jego nasienie i zarodki w celu poprawy produkcji bydła mięsnego. Krzyżowanie jest stosowane, aby zwiększyć tam produktywność lokalnego bydła.

Mieszańce pochodzące z krzyżowania buhajów *belgian blue* z krowami innych ras mięsnych lub mlecznymi charakteryzują się doskonałym wzrostem, lepszą wydajnością rzeźną i lepszym wykorzystaniem paszy. Czyste bydło *belgian blue* również dobrze wykorzystuje paszę przy obfitym żywieniu. Ponadto ma łagodny temperament i dobrze przystosowuje się do różnych warunków klimatycznych.

„Ojciec” rasy belgijskiej biało-błękitnej

Gedeon du Vieux-Chateau de Maurenne to dostojne imię buhaja, który ze względu na swoje cechy uważany jest za „ojca” bydła *belgian blue*. Został on pozyskany w 1956 r. do Centrum Inseminacji w Loncin, w Belgii. Buhaj ten miał bardzo dobre umięśnienie z wyraźną hipertrofią mięśni. Inseminacja na szerszą skalę nasieniem tego osobnika umożliwiła przekazanie właśnie genu hipertrofii mięśni do dużej części populacji. Jak można przeczytać na stronie internetowej Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, w pewnym momencie zaczęto nieświadomie faworyzować zwierzęta z genem hipertrofii mięśni, wprawdzie w przypadku buhajów, a

Rasa belgijska biało-błękitna znana jest jako podwójnie umięśniona. Fot. Adobe Stock

następnie również krów.

Jak wygląda rasa belgijska biało-błękitna?

Bydło to wyróżnia się szczególnie ze względu na wspomnianą hipertrofię mięśni i podwójną pośladowość. Umięśnienie jest ponadto bardzo dobrze wyeksponowane na karku i grzbiecie. Poza tą widoczną masywnością rasa belgijska biało-błękitna charakteryzuje się cienką skórą oraz delikatnym kośćcem i głową.

U *belgian blue* występuje zróżnicowane umaszczenie, począwszy od białego, poprzez błękitne, do całkowicie czarnego, lub też kombinacji tych maści. Buhaje ważą 1100–1200 kg i mierzą 150 cm w kłębie, natomiast masa ciała krów wynosi 700–900 kg przy 138–145 cm wysokości w kłębie.

Źródło: PZHiPBM

Rozród bydła *belgian blue*

Rasa belgijska biało-błękitna należy do późno dojrzewających, albowiem dopiero w 32. miesiącu dochodzi do pierwszego wycielenia. Ze względu na wysoką masę urodzeniową cieląt – u buhajków 48 kg, u cieliczek 44 kg – wycielenia są bardzo trudne. Porody odbywają się zazwyczaj na drodze cesarskiego cięcia. Podwójna pośladowość również może mieć wpływ na taki poziom skomplikowania porodów. Warto mieć tu na względzie dobór i kojarzenie osobników *belgian blue*. Status czysto rasowych cieląt może oznaczać, że poród przy cesarskim cięciu jest często jedyną opcją; w około 90% przypadków. Ciężar porodowy cieląt czystej krwi może bowiem być bardzo ciężki, przez co naturalny poród jest dla krowy bardzo trudny. Dlatego należy o tym pamiętać wybierając matkę dla swojego byka *belgian blue*.

Mleczność matek *belgian blue* jest bardzo wysoka za sprawą pochodzenia tej rasy od bydła o dwukierunkowej użytkowości. Ma to pozytywny wpływ na wyniki odchowu cieląt.

Użytkowość mięsna rasy belgijskiej biało-błękitnej

Wydajność rzeźna buhajków i krów kształtuje się odpowiednio na poziomie ponad 67% i ok. 63%. Mięso tej rasy cechuje duża przydatność kulinarna, m.in. zawiera ono mało tłuszczu.

Źródła

- Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła (PZHiPBM), <https://bydlo.com.pl/?s=highland> (dostęp: 30.06.2020).
- Praharani L., Sianturi R.S.G., Harmini, Siswanti S.W. (2019). Birth Weight and Body Measurements of Purebred and Crossbred Belgian Blue Calves. *The 1st Animal Science and Food Technology Conference (AnSTC) 2019*, IOP Conf. Series: Earth and Environmental Science, 372 (2019), 012016, 1-6. Pobrane z www.researchgate.net (dostęp: 30.06.2020).